

Inuit Ataqatigiit Inatsisartuni

13. december 2006

Asii Chemnitz Naarup

I medfør af § 36 stk. 1 i Landstingets Forretningsorden fremsætter jeg følgende spørgsmål til Landsstyret:

Verdenserklæringen om de oprindelige folks rettigheder blev ikke vedtaget under FN's generalforsamling den 28. november 2006; derfor vil jeg gerne få afklaret følgende fra Landsstyret:

- 1) I vinters blev der imellem Landsstyret og FN's Permanente Forum for oprindelige Folk drøftet emnet omkring Partnerskabsaftaler; hvad er resultatet af omtalte tiltag?**
- 2) Kongeriget Danmark er medlem af FN på vegne af Grønland; og dette til trods deltog Danmark ikke direkte under arbejdet mellem sessionerne i det åbne arbejdsgruppemøde omkring udfærdigelsen erklæringen om de oprindelige folks rettigheder (Open-ended intersessional Working Group on a draft United Nations declaration on the rights of indigenous peoples) , idet Østrig deltog som meningsdanner og talsmand på vegne af landene i EU. a) Hvorledes er det reelle samarbejde mellem de ansvarlige danske ministerier og Grønlands Hjemmestyre struktureret i forhold til FN's Permanente Forum for oprindelige Folk – vil EU's rolle som aktør på vegne af vort land til stadighed accepteres? b) Hvilke målsætninger har Landsstyret for strukturen af samarbejdet med FN's Permanente Forum for oprindelige Folk i fremtiden?**
- 3) Organisationer/samarbejdsorganer uden tilknytning til regeringer (NGO'er) og ikke mindst ICC på vegne af vort land og de arktiske folk har spillet en ikke ubetydelig rolle med den målsætning for at fremme og beskytte de oprindelige folks interesser i verdenssamfundet. Hvilke ressourcer (personalemæssige og finansielle) vil Landsstyret stille til rådighed, for at opnå resultater i dette historisk vigtige arbejde før teksten i erklæringen bliver udvandet?**

(Asii Chemnitz Naarup, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Da arbejdet for beskyttelse af oprindelige folk blev påbegyndt oprettedes arbejdsgruppen for oprindelige folk (Working Group on Indigenous Peoples) under ECOSOC (United Nations Economic and Social Council) i 1982. I 1985 påbegyndtes arbejdet omkring erklæringen om oprindelige folks rettigheder, og erklæringen blev tiltrådt af Rådet for menneskerettigheder (Human Rights Council) i juni 2006.

I 2005 opfordrede World Summit og FN's Permanente Forum for sager vedrørende oprindelige folk til godkendelse af erklæringen. Men den 28. november 2006 blev afstemningen om godkendelse af erklæringen i FN's generalforsamling forpurret ved Namibias forslag om udsættelse af behandlingen.

Under behandlingen af den Udenrigspolitiske Redegørelse under vintersamlingen i 2006, fremførte Landsstyremedlemmet for Finanser og Udenrigsanliggender blandt andet (citater):

"Landsstyret har netop været vært for et internationalt seminar under FN's Permanente Forum for oprindelige folk, som drøftede emnet omkring Partnerskabsaftaler. Det var faktisk et historisk møde, da det er første gang FN's Permanente Forum for oprindelige folk mødtes udenfor FN's hovedkvarter i New York. Vi er gået i gang med det andet FN Ti-År for oprindelige folk og det er Landsstyrets forhåbning, at man i de kommende år vil kunne vedtage en verdenserklæring om oprindelige folks rettigheder, som vi har bidraget til og arbejdet for i efterhånden mange år. Det er på tide - ligesom man har etableret det Permanente Forum som Danmark og Grønland har kæmpet for lige fra ideens tilblivelse - at vi ser resultater når det gælder rettigheder for verdens oprindelige folk.

Landsstyret vil fortsat deltage i arbejdet for, at få vedtaget en verdenserklæring indenfor FN."

Idet det overhovedet ikke er nødvendigt at tabe et så vigtigt og fortrøstningsfuldt positivt tiltag for de 370 mio. oprindelige folk i verden på gulvet, mener jeg, at det er yderst væsentligt, at Grønland og ikke mindst Landsstyret realiserer tiltag, idet det bør anses som væsentligt at bane

vejen for en implementering af erklæringen; idet Grønland allerede har erfaret mulighederne for benyttelse af FN's Permanente Forum for sager vedrørende oprindelige folk.

Landsstyret i vort land bør i videre omfang benytte sig af sine kontakter i den globaliserede verden med henblik på at få godkendt den vitale verdenserklæring om oprindelige folks rettigheder.